

heller ikke rigtigt det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) paa det Punkt. Det ærede Medlem havde ikke noget imod Svampe, men han holdt mere af Skoven. Jeg ventede, at det ærede Medlem saa vilde føje til: fordi Træerne dog kan spises, uden at man risikerer, at det er giftige Træer, men det sagde det ærede Medlem ikke, og naar det ikke føjedes til, saa var der ikke Spor af Mening i hele Sætningen; thi vi kan alle holde meget af Skove rent æstetisk ganske uanset, hvad Standpunkt vi har med Hensyn til Udnyttelsen af Svampene. Men naar saa det ærede Medlem for sit Vedkommende antydede, at han ikke spiste Svampe, der groede i de danske Skove, fordi der er giftige Svampe, saa vil jeg dertil sige: Ja, det er meget rigtigt, at der er giftige Svampe, men hvis man ved blot elementær Besked paa det Omraade, ved man ogsaa, at det er ganske overordentlig let, saa let, at ethvert Barn kan gøre det, at kende visse faa spiselige og værdifulde Arter fra de giftige Arter, med hvilke de kan forveksles. Hvis derfor den høje Rigsdag vilde følge det Forslag, jeg har stillet, at man paa de rette Steder skulde ophænge Tavler med kolorerede Afbildninger af Svampe og i Skolerne sørge for at give Børnene saadanne Tavler af Svampene — de er allerede fremstillede, og Staten kunde bekoste hele denne Historie for nogle faa Hundrede Kroner —, saa vilde alle i dette Land, selv det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, ganske rolig kunne gaa ud i Skovene og finde Svampe og være i Stand til med Lethed at kende de giftige fra de giftløse Arter, og i det Øjeblik, det var opnaaet, havde man skaffet den store ubemidlede Befolkning en uhyre Mængde værdifuld og sund Næring, som ikke kostede andet end, at man skulde gaa og samle den op. Rent ud ubegribeligt er det, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds var noget forarget over, at jeg i Konsekvens af denne Kendsgerning har tilladt mig noget saa formasteligt som at foreslaa den høje Rigsdag, at der i vore Skove skulde drives rationel Svampeavl. Saafremt det er muligt, er det dog en ganske fornærmelig Tanke, at man, hvis man har den Idé, at det kan gøres, skulde undlade at nævne det i den høje Rigsdag, blot fordi man kunde tænke sig, at enkelte, noget begrænsede Medlemmer ikke vilde være i stand til at fatte den Tankegang, at det dog vist, hvis der kan gro nyttige Svampe i Skovene, var et Skridt videre i den rig-

tige Retning at hjælpe med til, at der gror mange nyttige Svampe i Stedet for det rent tilfældige Antal, Naturen ellers byder, og jeg kan glæde det ærede Medlem med, at hans politiske Meningsfælle, den sagkyndige Professor Weis ude paa Landbohøjskolen, har erklæret, at dette Spørgsmaal om rationel Svampeavl ude i Skovene er en overmaade interessant Sag — der er altsaa nogle Radikale, der er en Smule aandeligt Skub i —, og at han for sit Vedkommende ikke var utilbøjelig til at lede Forsøg i Retning af at faa en rationel Svampeavl.

Endelig skal jeg gøre den Bemærkning, at det ikke er helt rigtigt, naar det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) siger, at jeg i min Tale under Finanslovbehandlingen paa ny er gaaet ud fra, at Forsøgene med Aalebelysning har holdt Stik. Jeg tror paa de Forsøg, men har med Villie for at undgaa Strid undladt at lægge dem til Grund for mine Betragtninger, men jeg mener, at mine Betragtninger ikke des mindre er ganske rigtige, thi de hviler paa den Tanke, at man med Fordel kan udsætte Aalefaring i vore ferske Vande eller ved Mundingen af dem og saa atter fange Aalene. Saa kan det gerne være, at man skal blive ved de gamle Metoder, hvis man ikke vil lave Blus, men jeg for min Del holder bestandig paa — fordi jeg har sagkyndige Udtalelser om den Ting —, at disse Forsøg skal nok holde Stik. Det skal nok vise sig, at det er rigtigt, at Aalene standses af Lys, og at det er et rent teknisk Spørgsmaal, hvorledes dette Lys skal indrettes; og hvad den Ting angaar, haaber jeg, at jeg faar den overraskende Glæde, at disse Forsøg paa en eller anden Maade bliver optaget paa ny og i noget større Stil. Til den Tid kan det ærede Medlem fra Thisted og jeg jo tales ved igen. Jeg vilde beklage, hvis jeg fik Uret, thi det vilde koste Danmark mange Penge indirekte. Jeg vil haabe, at det er mig, der faar Ret, thi det vil betyde, at vort Land faar endnu større Indtægt af Aalene, end det hidtil har haft.

Hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger, men hvis det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds skulde ønske en Uddybning af denne Sag, er jeg til hans Tjeneste.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.